

50 ml. Dat is de hoeveelheid whisky die de bevallige Koffie Queen in een Irish Coffee schenkt. "Dat is 10ml meer dan in een doorsnee café", aldus hare majesteit. (Voor de liefhebbers: het gaat om een merk dat begint met 'J' en eindigt op 'ameson'.) Rietsuiker, siroop, koffie en slagroom maken het af. "Plus een vleugje liefde". Ziedaar onze aanrader, te koop aan de Queencaravan op Café Koer...

TELEX

Verdien een TAZ-theaterticket! *Rekto:verso* zoekt vijf (toevallige) lezers die op **woensdag 4/08 om 11u of zaterdag 7/08** om 12u een uurtje hun mening willen delen over wat ze bij *rekto:verso* denken en voelen. Het wordt een informeel gesprek, iedereen heeft altijd gelijk. In ruil krijg je een ticket voor een theatervoorstelling van Theater aan Zee. Meedoen? Mail klaartje.oerlemans@student.ua.ac.be of bel 0474/39.02.50

Lunch & Punch met rekto:verso gaat door op het Zeeheldenplein. *Rekto:verso's* zijn te vinden aan het TAZ-infopunt.

Vanavond wordt het nieuwe album *Happy Life Creator* van **BRZZVLL** voor het eerst live voorgesteld. Voor de gelegenheid komen ook gastzangers Gregory Frateur (Dez Mona) en Joy Frempong erbij op het podium.

Wannes Cappelle komt morgen aan in Oostende na drie wittebroodsweken (gehuwd met een IJslandse). Morgenochtend starten de repetities met BJO. Morgen zal een eerste nummer online staan om te beluisteren

Master of Ceremony op de Matinée Dansante (01/08 om 14u30 op Café Koer) is **Bruno Vandebroecke**.

SONGTEXT

TINY LEGS TIM

Tim De Graeve tekent onder zijn alias Tiny Legs Tim voor sobere bluesmuziek. Hij omschrijft 'Easy to catch as a fool' als een brief gericht aan het kwade. "Bij mij gaat het dan om mijn ziekte. Ik ben zes jaar erg ziek geweest, de hele tijd van ziekenhuis naar ziekenhuis verhuisd", zegt Tim. "Nu gaat het goed met me, maar het kan snel weer omslaan. Die gedachte zit er in vervat." De tekst is volgens hem ook een bewijs van de kracht van blues: "Iedereen die van de blues houdt, kan er iets anders in zien en de betekenis zelf invullen. Daarom hou ik mijn teksten ook liefst kort. De blues biedt troost, de reden waarom ik deze muziek speel."

Easy to catch as a fool

I run through the days but it won't be long
This ball and chain is slowing me down
I'm easy to catch as a fool

I play a lot of songs in your name
I'm as stubborn and greedy as you
But I'm not the one to blame

When you call me please remember this
These troubled years left a mark on me
I'll never forget the blues

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Marieke Rummens, Evelyne Coussens, Carmen Van Cauwenbergh, Jens D'Hondt, Tina Ameal, Simon Vandekerckhove

Fotografen: Kristien Verhoeyen, Christophe Brysse, Nick Develder, Frank Keirsebilck, Lamrabat, Stef Depover

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: LUC MUYLAERT, TARTART VZW,
JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

TAZETTE #2

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 30/07/2010

INTERVIEW

ARTISANAAL THEATER? IETS DAT SLECHT GEMAAKT IS, KAN WEL WERKEN OP SCENE

Simon Allemeersch doet het met hout, Miet Warlop met kartonnen huisjes, Naomi Kerkhove met een stikmachine en de Koffie Queen doet het met koffie. Kunst maken, *tiens*. Een hele generatie jonge makers steekt de handen uit de mouwen en zaagt, timmert en bricoleert erop los voor iets wat wij met enig aplomb graag 'artisaan theater' noemen. Op deze editie spotten wij alvast twee 'bricoleuses': Stefanie Claes die haar geweldige *Het feest van de platte cake* optrekt uit, euh, brol, en Hanne Struyf die *Nomaden 2 en 3* begeleidt met een gepimpte fiets.

Vanwaar de drang om jullie handen vuil te maken?

Hanne: "Ik vind het leuk om heel concreet bezig te zijn, om materiaal te zoeken en dan te kijken wat daar allemaal mee te doen valt. Moeten werken met beperkte middelen, zorgt voor een grotere creativiteit. Voor de *Nomaden* wou ik van mijn fiets een huis maken: het zou alles zijn wat ik heb en nodig heb. Ik had vooraf geen plan van wat het juist moest worden, ik ben gewoon begonnen. Het werd ook verslavend: kijken hoeveel materiaal je op die fiets krijgt."

Stefanie: "Het prullen met dingen heeft er eigenlijk altijd een beetje ingezeten. Ik had er voor gekozen om plastische kunsten te studeren, maar dat vond ik iets te

grafisch. Ik ben dan overstapt naar het Rits en daar merkte ik weer dat ik heel graag met mijn handen bezig ben. Het geeft me ook een soort rust."

Wie zijn jullie grote voorbeelden in de bricolage?

H: "Ik vind de installaties van Studio Orka wel inspirerend. Zij bouwen telkens een wereld op zich. Ook hou ik van wat Benjamin Verdonck doet. Maar evengoed van wat je dagelijks tegenkomt: een kauwgom die aan een bank plakt, sigarettenpeuken op de grond..."

S: "Ik heb niet echt grote voorbeelden omdat ik niet in imitatie wil vervallen. Natuurlijk zijn er mensen van wie ik het werk heel goed vind, zoals Michael Vandewalle of Marijs Boulogne. En kijken naar mooie foto's of schilderijen is ook altijd inspirerend."

Wat is jullie favoriete materiaal?

H: "Ty-Raps (kabelbinders, nvdr)."

S: "IJzerdraad, wol, bruine tape, krantenpapier, acrylverf."

Aan welk materiaal hebben jullie een hekel?

H: "Momenteel? Aan hout en banden. De fietsbanden staan heel de tijd plat."

S: "Harde materialen zoals steen en plastic. Dingen die je niet kunt ombuigen."

Waar hebben jullie die do-it-yourself attitude geleerd?

H: "Ik heb een opleiding gevolgd aan de toneelacademie van Arnhem en die is heel erg kunstenaarsgericht. Daar is het belangrijk om zelf te maken, om onder andere na te denken over de vormgeving. Ook heb ik op de Steinerschouwerij gezeten en daar hadden we veel handvaardigheidsvakken. Ik ben ook wel praktisch aangelegd en hing vroeger ook al alles aan elkaar. Onze kerstboom werd ook altijd versierd met gebruiksvoorwerpen, vorken bijvoorbeeld."

S: "Ik heb veel beperkingen maar vind het interessant om juist daarvan te vertrekken. Iets dat slecht gemaakt is, kan werken in een andere context, in theater bijvoorbeeld. Ik hou van dingen die onaf zijn, niet van het perfecte of het cleane. Misschien ga ik wel nog beeldtaal studeren in avondschool." (EC/CVC)

LUC MUylaERT OVER E40

“Oostende is de zus van Brussel”, zo mag Arno graag verkondigen. Na een geslaagde uitwisseling vorig jaar komt de grote zus nu nog meer op de voorgrond met E40, het cultuurtraject tussen hoofd- en badstad. Luc Muylaert, algemeen coördinator van TAZ, geeft tekst en uitleg.

“Vorig jaar was er al een sterke connectie met de Brusselaars Arno Hintjens en KVS-directeur Jan Goossens als curatoren. Toen stond alles in functie van het historische verleden van Brussel en Oostende. Jan Goossens heeft daar erg handig op ingespeeld, met aandacht voor figuren als Leopold II. Dat heeft blijikbaar ook in Brussel voor heel wat respons gezorgd. De toenmalige Brusselse minister Pascal Smet was aangenaam verrast door de aandacht en heeft ons daarom ondersteuning aangeboden voor dit jaar. Op alle vlakken was het dus een samenwerking die naar meer smaakte. Deze editie willen we vooral het hedendaagse Brussel belichten. Het is de enige echt kosmopolitische stad in ons land en de voedingsbodem van erg uiteenlopende muzikale acts, die niemand buiten Brussel kent. Daarom hebben we beroep gedaan op Frans Claus, die daar als geen ander inzicht in heeft. Hij stond ooit aan de wieg van Democracy en ook nu is zijn inbreng in de Brusselse muziekscene enorm: hij zorgt voor repetitieruimtes en regelt optredens voor jonge groepjes via Les Ateliers Claus. Hij heeft voor *BXL Minuit* zijn eigenzinnige keuze gemaakt uit het talrijk aanbod Brusselse nieuwlichters.”

Er is ook de samenwerking met het Vlaams-Marokkaans Huis Daarkom, waardoor de Marokkaanse rapper Don Bigg op 5 augustus op Café Koer staat. Binnen het E40 theaterluik herneemt Josse De Pauw zijn stuk *Weg*, komt er een *Marollenopera* met een gemengd Brusselse-Oostendse crew en palmt Ruud Gielens Oostende in met *Bezette Stad*. Luc Muylaert heeft zelf ook een hechte band met onze hoofdstad: “Ik heb lang gefilmd in Brussel. Ik ken er elke hoek en elk steegje. Het gesjoemel is soms hemeltergend en het is er natuurlijk niet altijd veilig.

Maar daar staat enorm veel tegenover. Het is een stad die leeft: om de tien huizen wordt daar iets spannends ineengebokst, of het nu om dans, theater of muziek gaat. Door de migratiestroom is het per definitie een voortdurend zelfvernieuwend stad waar altijd iets broeit.”

BRZZVLL: WORK THAT BODY

De Belgische zevenkoppige band BRZZVL (spreek uit Brazzaville) komt vanavond in primeur zijn nieuwe album *Happy Life Creator* voorstellen. Voor de gelegenheid krijgt het daarbij vocale versterking van Gregory Frateur (Dez Mona) en Joy Frempong. Zelf omschrijven ze de nieuwe plaat als rusteloos, maar warm en extreem dansbaar.

Wie het avontuur niet schuwt, kan vanavond om 22u op Café Koer terecht. Volgens baritonsaxofonist Vincent Brijs, die de meeste composities schrijft, brengt BRZZVL psychedelische funk- en jazzmuziek met veel improvisatie, zodat elk optreden anders klinkt. De band injecteert klassieke funkgrooves met electronica en uitstapjes naar afrobeat, die doen denken aan de samenwerking tussen de Finse zanger en multi-instrumentalist Jimi Tenor en afrobeat-veteraan Tony Allen. Het is avontuurlijke muziek die voor het publiek wel altijd aanstekelijk en dansbaar blijft. In de woorden van de grote Raymond van het Groenewoud: “Komaan met dat lijf, beweeg met dat lijf,... Je kreeg het, beweeg het!” (JD)

VANDAAG BRZZVLL 22U CAFÉ KOER

Dagelijks in de TAZette serveren we een column van een festivalmedewerker of bezoeker. Als eerste verwelkomen we dj SaVa, alias Jan Ducheyne, over TAZ by night.

COLUMN: DJ SAVA IMPRESSIES VAN EEN MUZIEKSELECTEUR

Deze morgen al mijn eerste gereserveerde voorstelling gemist. Nomaden 1. Zo gaat dat. Soms voel ik me een nomade in mijn eigen bestaan... U moet weten, ik ben al twee jaar bezig met een oud herenhuis te verbouwen. Ik ben daar niet zo goed in. Maar nu hebben we eindelijk de laatste hand gelegd aan de slaapkamer van mijn dochter... Het is tekenend voor de chaos die ontstaat in mijn hoofd wanneer deze tiendaagse zich aandient. Als dit dan nog gecombineerd dient te worden met even snel naar Ikea gaan en Veluxen installeren, ontstaat er net geen kortsluiting. En dat heeft alles te maken met enthousiasme, met passie. De passie voor muziek. Nergens is er een enthousiaster publiek te vinden dan op TAZ. Dat heb ik de afgelopen jaren uitgebreid kunnen vaststellen – en zelf ook een beetje gestuurd, hier en daar.

De verhalen zijn legio. Eén van de mooiste blijft nog steeds het eerste: toen mij, enkele jaren geleden, werd gesuggereerd dat mijn moment – als dj – gekomen was. Meer bepaald om 2.30 uur 's nachts. Na een memorabel concert van Serge Feys en co in Club Terminus. Ik was er niet op voorzien en ben op de fiets naar huis gereden om mijn platen. Twintig minuten en een emmer zweet later legde ik mijn eerste nummer op: 'Don't believe the Hype' van Public Enemy, gemixt met 'Paranoid Android' van Black Sabbath. Een bekende actrice / zangeres sprong meteen op een tafel en de rest is festivalgeschiedenis. Maar genoeg over het verleden. Er liggen hier vijf koffers vol cd's en platen waaruit ik dringend een selectie dien te maken. Want er is een verschil tussen muziek voor Café Koer en de muziek voor Club Terminus. In mijn oren toch. Bovendien wil ik nog enkele compilaties maken om overdag en bij de sluiting op te leggen. Niks erger dan elke dag dezelfde cd zeven keer te horen. Het is een hels proces van schiften en dan nog meer platen uit hun schatkamer halen (lees: kartonnen dozen). Jazz! En Prince! En uiteraard ook de soundtrack van *Rock 'n' Rolla* met het fantastische 'I'm a Man' van Black Strobe op. En Tom Waits voor op 't eind en Louis Prima voor de Koffie Queen en... en... Er gaat geen minuut voorbij of er flitsen drie namen van groepen of nummers door mijn hoofd.

Let's dream away and dance till the floor burns... Maar wel genoeg slapen, uw krachten verdelen, ze sparen indien nodig, uw hoogtepunten kiezen, u niet verliezen in het zo gevaarlijke “Nog ééntje”. En als u een nummer hebt aangevraagd, gelieve het helemaal uit te luisteren. U mag me ook altijd een pintje komen brengen, zonder dat ik het vraag. En *last but not least*: dansen met uw ogen dicht! Uw muziekselecteur SaVa is er klaar voor. En u?

RE:SAW IT ON TELEVISION / DIDN'T UNDERSTAND

In 2007 stond *Saw it on television/didn't understand* voor het eerst op Theater Aan Zee. Nu, drie edities later staat het hier opnieuw maar dan in een nieuw kleedje. Dit keer speelt Michael De Cock niet zijn eigen teksten maar laat hij ze spelen door enkele jonge acteurs, gecoacht door Robby Cleiren. Voor wie er niet bij was in 2007, *Saw it on television/didn't understand* is een verzameling tekstfragmenten geselecteerd uit het boek *Op een onzeker uur*. Dit boek bundelt verhalen, dagboekfragmenten van en gesprekken met vluchtelingen, die het resultaat zijn van interviews waarmee Michael in 2001 begon.

Vandaag, bij de start van het festival, hield deze jonge bende nog een laatste doorloop. De sfeer in de laadbak van de vrachtwagen was ontspannen, de concentratie hoog. Alles behalve lichtvoetige teksten waaraan de acteurs toch een zekere luchtigheid weten te geven; het zorgt voor ademruimte in de claustrofobische laadbak. Het is nodig want iedereen en alles zit beangstigend dicht. Ze spelen met de verschillende spanningslagen aanwezig in de tekstfragmenten en testen de mogelijkheden van de ruimte uit. De verhalen komen letterlijk en figuurlijk van overal. Ondertussen gaat de bedrijvigheid in de haven gewoon door, alsof er niks aan de hand is in de laadbak. De verschillende realiteiten schuiven over elkaar en het laat je op een andere manier naar de anders zo onschuldige bezigheden en passanten kijken. En net wanneer je denkt te weten hoe deze vluchtelingen zich moeten voelen, drijven de spelers het nog een beetje verder. Robby Cleiren maakt ondertussen de laatste aantekeningen.

De voorstelling speelt vrijdag om 15u voor de eerste keer maar is doorheen het festival op verschillende tijdstippen te bekijken wat ze waarschijnlijk iedere keer tot een nieuwe ervaring maakt. *Saw it on televison/didn't understand* maakt deel uit van een triptiek en is te zien samen met *Not waving but drowning*, een film van Elias Grootaers en *Heimwee naar Tirgu Mures* van Hanneke Paauwe. Ook deze twee laatste focussen op de vluchtelingenproblematiek maar dan vanuit een andere invalshoek. Verschillende stemmen die in samenspraak een al iets duidelijker gezicht aan heel deze gecompliceerde materie kunnen geven. (CVC)

SPEELDATA: 30, 31 JULI EN 1, 2 EN 3 AUGUSTUS
VERTREK KANTINE VISMIJN